

jelser og forhandlinger. Det er vel egentlig en ganske klog og smuk måde at føre politik på. Der står, hvad vi mener, og der står, hvad vi vil, men vi låser ikke af.

Det ville klæde forespørgerne, hvis de kunne indse fornuften i en sådan fremgangsmåde og et sådant ordvalg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Arne Melchior spurgte, hvem man skulle forhandle med, hvis man ville lave en aftale med Rusland. Jeg kan kun svare hr. Melchior, at jeg ville tilråde, at man forhandlede med den russiske regering. Når man vil indgå en traktat, er det vistnok den almindelige praksis, at man henvender sig til det pågældende lands regering; men jeg lytter da gerne, hvis hr. Melchior har andre ideer.

Så spørger hr. Melchior, hvilken vej Rusland går, og hvor Rusland vil gå hen. Jeg vil da gerne spørge hr. Melchior, som jo ikke støtter Chirac i denne sag, og som ikke ønsker en juridisk bindende aftale med Rusland, hvor hr. Melchior tror, Rusland vil gå hen, når hr. Melchior nu ikke vil være med til at tilbyde Rusland en bindende aftale, der kan fastholde Rusland.

Rusland vil efter hr. Melchiors model blive henvist til at sørge for sin egen sikkerhed. Mener hr. Melchior, det vil være hensigtsmæssigt, hvis Rusland går i alliance med f.eks. Kina eller med Iran, og har hr. Melchior gjort sig nogen som helst overvejelser om, hvordan man kan hindre, at Rusland eventuelt går i alliance med Iran eller med Kina, hvilket jo vil være nærliggende, hvis Rusland er nødt til at søge andre venner end Vesten?

Det synes jeg er spørgsmål hr. Melchior skulle overveje.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det var jo en genial idé at forhandle med regeringen, hvis man vil et land noget, og det er helt fint, men det var ikke det, jeg talte om, og det ved hr. Keld Albrechtsen udmærket.

Jeg tillod mig at sige, at vi ikke ved, hvem der regerer i Rusland om 3 måneder, for der er ikke succession af så demokratisk art, som vi kender det her. Selv om Rusland heldigvis har udviklet sig hen imod et demokrati og måske i dag kan kaldes et sådant, er det jo ikke det, der er problemet. Jeg går ud fra, at hr. Albrechtsen i det mindste læser aviser og ved en lille smule om,

hvor stor usikkerhedsgraden er. Der er i det mindste tale om et generationsskifte, og det er nok ikke lige på det tidspunkt, man allerbedst forhandler om noget, der skal strække sig langt ud i fremtiden.

Så er det helt forkert at udlede af, hvad jeg har sagt, at jeg ikke støtter præsident Chirac i en bindende aftale med Rusland. Jeg talte udelukkende om hans forslag om et topmøde mellem fire NATO-lande og Rusland alene. Det var dét, jeg tog afstand fra eller bad udenrigsministeren udtrykke sin afstandtagen fra. Jeg har aldeles ikke udtalt mig om det andet.

Selvfølgelig skal vi indgå aftaler. Det var jo det, der lå i min slutbemærkning om, at vi ikke skal blokere, ikke senere igangværende forhandlinger. Selvfølgelig skal vi nå til en forståelse med Rusland, som også er tilfredsstillende for dem, ellers er formålet jo helt til grin.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Her, hvor debatten nærmer sig en afslutning, skal jeg ikke komme med et langt indlæg. Jeg vil takke ordførerne. Jeg kan jo konstatere, at der ikke er fuldstændig enighed, men dog meget bred enighed om den linje, der udmærket udtrykkes i dagsordenen. Det er vigtigt, synes jeg, at slå fast endnu en gang, at situationen i Europa er ny, NATO's situation er ny, og det er et nyt NATO i relation til udvidelsen, som udvikler sig både på de indre linjer og i forhold til omverdenen.

Det er rigtigt nok, som hr. Gert Petersen siger, at NATO er en militær organisation, men det er jo ikke den fulde og hele sandhed. Det er nødvendigt at føje til, at NATO er en defensiv militær organisation og ikke en aggressiv militær organisation, hvilket NATO's både fortid og nutid så klart viser. Det er et nyt NATO, hvor det territoriale forsvar selvsagt fortsat eksisterer, vil eksistere, skal eksistere, og hvor sikkerhedsgarantien eksisterer, men hvor eftertrykket nu ligger et andet sted, hvor det er udviklingen af ikkeartikel 5-aktiviteterne, der påkalder sig den store interesse, og hvor udvidelsen imod Øst er en central del.

Centralt står også NATO's forhold til Rusland. NATO ønsker at udvikle et særligt forhold til Rusland. Danmark støtter helhæjertet denne politiske linje. Hvilken form et sådant samarbejde skal have, er i denne diskussion ikke det afgørende. Det er simpelt hen noget, der forhandles om. Hvor høj en grad af en formalisering af dette samarbejde man kan nå frem til, er